

[Anne Grete Holmsgård]

Anne Grete Holmsgård (VS):

Først til forslaget om forbedring af folkepensionen.

VS er enig med SF i, at det er nødvendigt at hæve pensionstillægget, og at en forøgelse af pensionerne først og fremmest skal ligge på pensionstillægget, der kommer de dårligst stillede pensionister til gode, og ikke på grundbeløbet.

Vi synes desuden, at der er mange udmærkede ting i forslaget om en indtægtsregulering af folkepensionen. Det ligner også næsten til forveksling et forslag, som VS tidligere har fremsat flere gange, hvor vi har fremhævet, at princippet er, at alle har ret til en folkepension, der svarer til dagpengemaximum. Når man samtidig har indtægter ved siden af, aftrappes det, indtil man er oppe på et niveau, der svarer til, hvad gennemsnittet er for en faglig arbejder i håndværk og industri. De grænser svarer ikke helt til 80.000 kr. og 120.000 kr., men ligger temmelig tæt ved dem.

Jeg synes, det er lidt underligt, når det fra borgerlig side siges – jeg tror, det var hr. Brixtofte, der sagde det – at det skulle være en ret og ikke en almisse. Er det uforeneligt med, at man har en indtægtsregulering af folkepensionen? Hvis man har en indtægtsregulering som den, der er foreslået her, eller den, VS har foreslået, er det en ret at få en folkepension, når man i øvrigt ikke har store indtægter ved siden af. Men jeg synes, det er underligt at sige, at det ikke er en ret, men at det dermed bliver en almisse.

Jeg synes desuden, at der ligger nogle andre gode ting i forslaget, nemlig at det giver mulighed for, at man får ryddet op i de utrolig mange frynsegoder, der findes. Jeg tænker først og fremmest på rådighedsbeløbet, som på mange måder er et nedværdigende system for pensionisterne; de oplever det i hvert tilfælde ofte selv som nedværdigende at skulle gå på bistandskontoret for at søge om tillæg af den ene eller den anden størrelse. Det er også vanskeligt for mange pensionister at gennemskue og i øvrigt også få et klart svar på, hvornår de kan få ydelserne, og hvornår de ikke kan få dem.

Der sker desuden en meget stor forskelsbehandling fra den ene kommune til den anden. Hr. Albertsen var tidligere inde på, at det bl.a. skyldes, at nogle kommuner har en

stor pensionistgruppe, der har det temmelig godt økonomisk, og at de derfor kan tillade sig at give relativt store beløb over rådighedsbeløbet til de mindre godt stillede pensionister inden for kommunen, hvorimod andre kommuner simpelt hen må skære deres rådighedsbeløb temmelig langt ned.

Jeg vil også fremhæve, at vi i et svar i socialudvalget i forbindelse med en helt anden sag, nemlig amtsankenævnene, fik at vide forleden dag, at det faktisk kun er 58 ud af samtlige landets kommuner, der har brugt deres rådighedsbeløb op sidste år. Det siger også noget om, at mange kommuner må have en utrolig restriktiv praksis med hensyn til rådighedsbeløbet.

Man bliver lidt rystet af det, for det sætter det virkelig i perspektiv, når pensionisterne selv fremhæver, at de synes, det er nedværdigende, og føler sig umyndiggjort ved at skulle gå op på bistandskontoret og nærmest tigge og bede om at få nogle penge over rådighedsbeløbet.

Det ville være både simplere og enklere, det ville fremme retsbevidstheden, og det ville stille pensionisterne økonomisk bedre, hvis man gav dem en ordentlig pension og så fjernede hele frynsegodesystemet. Det ville også betyde, at pensionisterne havde en klar fornemmelse af, at de blev ens behandlet, både indbyrdes og mellem de forskellige kommuner.

Hvad angår spørgsmålet om invalidepension, synes jeg, det er udmærket, at man fjerner det nederste trin eller det, der hedder den laveste invalidepension. Det er ganske enkelt et helt utrolig lavt beløb, man får. Ud over det synes jeg også, der ligger noget nedværdigende i, at man vurderer, at folk har 10, 15, 25 pct. af deres erhvervsevne tilbage, når vi alle sammen ved, at det ikke er den måde, arbejdsmarkedet vurderer på, når folk går ud for at søge et arbejde. De vurderer, om man er velkvalificeret, og om man har sin fulde erhvervsevne til rådighed. Vi ved alle sammen fra undersøgelser, bl.a. fra socialforskningsinstituttets undersøgelser, at det er ganske utrolig vanskeligt for folk, der er invaliderede, at få et erhvervsarbejde. Derfor er det fuldstændig ude af trit med virkeligheden, når man siger, at der findes et laveste, et mellemste og et højeste trin på invalidepensionsskalaen.